

ningen endnu, skønt der er gaaet mange Aar siden 1870, tro, at det er en Slags Stats-Kasse. Forholdet er nemlig det, at Brandkontingentet til denne saakaldte almindelige Brandforsikring indbetales paa Amtstuerne, og at de Herrer Amtsforvaltere have en lille Nebengeschäft ved at indkræve dette Bidrag. Det kunde nu være, hvad det er, skønt det er ganske mærkeligt, at dette Forhold vedblivende skal fortsættes; ellers plejer Administrationen jo i Almindelighed ikke særlig at interessere sig for, at dets Kontorer saaledes have en Art Nebengeschäft, saaledes som det her er Tilfældet. Det skulde nu endelig ikke have givet mig Anledning til at bede om Ordet, thi jeg maa antage, at vi dog maaske en Gang kunde komme til det Resultat, at der ogsaa paa dette Omraade tilvejebringes Ligestilling. Ellers have vi jo fuldstændig Ligestilling, eftersom de alle ere under Statens Tilsyn. Justitsministeriet har Tilsyn med alle Bygnings-Brandkasser, Justitsministeriet har tilforordnede under forskellig Form til alle Brandkasser, saa at de i dette Stykke ere fuldstændig lige. Men hvad jeg særlig vil anke over, er, at Amtskontoret og Amtsforvalteren er gaaet det Skridt videre at give sig til at agitere for en af disse Brandkasser, nemlig den saakaldte almindelige Brandforsikring. Er Justitsministeren vidende om, at vore Amtsforvaltere opfatte deres Stilling saaledes, at de holde et Slags Agitationsbureau for en bestemt Brandkasse? Jeg staar her med en lille Lap Papir i min Haand; den er tagen ud af en af de Skattebøger, vi faa, naar vi betale vor Skat paa Amtstuen. Saadan en faar man ofte, hvis man tror, at vi ere brugbare til at paavirkes. Den omhandler den almindelige Brandkasse, og den er undertegnet af Direktionen i Stormgade Nr. 10 i Maj 1900; Navnene, der staa under, ere G. Ulrich og Tronier, og en Mand til, nemlig Sekretæren, som indirekte er i Familie med Justitsministeriet, han hedder Ricard. Jeg tænker, det Navn er den ærede Justitsminister bekendt. Derfor have vi, der have noget med den Slags Ting at gøre, altid ment, at der fra Justitsministeriets Side var saadan en sær Velvilje for denne Brandkasse, som er en rent privat Kasse ligesom alle andre og hverken mere eller mindre. Om det er, fordi den saadan indirekte er i Familie med Justitsministeriet, det ved jeg ikke. Men nu vil jeg spørge den ærede Justitsminister, om han er vidende om, at Amtstuerne og Amtsforvalterne benytte deres Stilling til

at være Agitatorer for en vis bestemt Bygnings-Brandkasse? I saa Fald haaber jeg, han vil være enig med mig om, at der maa sættes en Stopper derfor. Lige saa lidt som den almindelige Brandforsikring for Nørrejylland og den statsanerkendte Brandkasse for Øerne have nogen som helst Ret til at forlange, at Staten skal agitere for dem, lige saa lidt har den anden nogen som helst Ret til at gøre dette. Jeg skal minde om, at før 1792 var det altsammen ordnet i een Gryde; men ved Forordning af 1792 blev der oprettet en særlig Kasse, og samtidig kom alle Amtmændene til at staa i Spidsen for Brandvæsenet, derfor blev denne Brandkasse en Slags Statskasse; men ved Loven af 23de April 1870 blev den saakaldte almindelige Brandforsikring en fuldstændig privat Kasse ligesom alle andre Kasser, og den kom ligesom dem under Statens Tilsyn. — Jeg skal nu med den ærede Formands Tiladelse tillade mig at oplæse et Par Linier af denne Lap. De fortælle os, der med Forundring faa saadan noget i vor Skattebog: „at den i de Aar, hvor Ildebrandene antage et hidtil ukendt Omfang, opkræver Ekstrabidrag, er netop en Bekræftelse paa, at der ikke kræves større ordinære Præmie, end der svarer til ordinær Brandfare“. Det er ganske ubegribeligt, at disse Mænd ville nedlade sig til at fortælle dette; thi vi vide dog alle, at naar de ordinære Bidrag ikke slaa til, saa maa vi opkræve Ekstrabidrag. Og de Tariffer, som alle Kasser have, ere jo sanktionerede af Ministeriet, saa at vi ikke en Gang have Lov til at lave andre Tariffer end dem, der paalægges os af Ministeriet. Denne Lap staar til den ærede Ministers Raadighed — og den har mange Brødre omkring i de forskellige Amter — hvis Ministeren skulde ønske yderligere Oplysninger. Og hvis han ikke vidste det, saa ved han det nu, og han har ogsaa faaet det at vide tidligere. Jeg haaber, at han enten har grebet ind og forbudt denne Trafik, eller at han for Fremtiden vil gribe ind; thi det kan jo da ikke være Mening, at Statens Kontorer skulle bruges hertil.

Det andet Spørgsmaal angaar den ærede Kultusminister. Det drejer sig om vort Smertensbarn, det kgl. Teater, thi det tror jeg nok, jeg har Lov til at kalde det, efter at vi have givet 15—1600,000 Kr. for at lave Bygningen, og efter at vi aarlig have givet 150—200,000 Kr. i Understøttelse til den saakaldte nationale Scene. Der er et Forhold, der gaar i Svang ved dette Teater, som jeg ligefrem ser mig